Дневникъ

(стенографски)

на

XVII-то обикновено Народно събрание.

Трета редовна сесия.

13 засѣдание, сѫбота, 2 декемврий 1916 година.

(Открито отъ прѣдседателя д-ръ Д. К. Вачовъ въ 3 ч. и 10 м. слѣдъ пладне)

Прѣдседателтъ: (Звъни) Засѣданието се открива.

Г. секретарьтъ ще провѣри по списъка кои отъ г. г. народнитѣ прѣдставители отсѫтствуватъ.

Секретарь д-ръ Х. Георгиевъ: (Прочита списъка. Отсѫтствуватъ г. г. народнитѣ прѣдставители: Георги Абаджиевъ, Захарий Ангеловъ, Салимъ Ахмедовъ, Тефикъ х. Ахмедовъ, Цанко Бакаловъ, Константинъ Бозвелиевъ, Иванъ Велчевъ, Йонко Веселиновъ, Илия Вълчевъ, Милушъ х. Вълчевъ, Георги Генковъ, Атанасъ Германски, Иванъ Гешовъ, Георги Данаиловъ, Димитъръ Джанкардашлийски, Александъръ Димитровъ, Василъ Димчевъ, Станчо Доневъ, Константинъ Досевъ, Иванъ Желевъ, Дончо Златковъ, д-ръ Симеонъ Кехлибаровъ, Стайко Коларовъ, Захарий Кръстевъ, Стефанъ Лилковъ, Григоръ Маджунковъ, Александъръ Малиновъ, Александъръ Механджийски, Стаменъ Миковъ, Василъ Милевъ, Георги Миневъ, Александъръ Недевъ, Велю Недѣлковъ, Димитъръ Недѣлковъ, Адамъ Нейчевъ, Никола Ненчовъ, Мано Облаковъ, Петъръ Панайотовъ, Тома Пенковъ, Стефанъ Петковъ, Венедиктъ Поповъ, Иванъ Г. Поповъ, д-ръ Еню Разпоповъ, Коста Ранковъ, д-ръ Фоти Симеоновъ, Нено Станевъ, Георги Стоиловъ, д-ръ Никола Стойчевъ, Пою Табаковъ, Михаилъ Такевъ, Дечо Теневъ, Димитъръ Тошковъ Каменъ Тошевъ, Исмаилъ Хакѫ бей, Хашимъ бей, Ненко Храновъ, Хино Христовъ, Крумъ Чапрашиковъ, д-ръ Владимиръ Черневъ, Атанасъ Чорневъ, х. Махмудъ С. бей Шукриевъ и Димитъръ Ябландски)

Прѣдседателтъ: Отъ 245 народни прѣдставители отсѫтствуватъ 62. Има налице 183. Значи, може да се разгледатъ въпроситѣ, поставени на дневенъ редъ

Има нѣколко заявления, дадени за отпуски.

На шуменския народенъ прѣдставитель г. Георги Миневъ е разрѣшенъ 1-дневенъ отпускъ, за днесъ;

На плѣвенския народенъ прѣдставитель г. Тодоръ Лукановъ е разрѣшенъ 2-дневенъ отпускъ, за вчера и днесъ.

Търновскиятъ народенъ прѣдставитель г. Григоръ Маджунковъ, като съобщава съ заявление, че на 3 того му изтича даденията отъ Народното събрание отпускъ по болесть, моли да му се разрѣши още 25-дневенъ отпускъ, до окончателното му оздравяване, за което прилага и медицинско свидѣтелство. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржка. (Мнозинство) Прието.

Русенскиятъ народенъ прѣдставитель г. Иванъ х. Ивановъ съ заявление отъ днешна дата моли да му се разрѣши 6-дневенъ отпускъ, начиная отъ 4 того, по домашни причини. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Търновскиятъ народенъ прѣдставитель г. Захарий Ангеловъ съ заявление иска да му се разрѣши 4 дневенъ отпускъ, начиная отъ вчера, по домашни причини. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Шуменскиятъ народенъ прѣдставитель г. Методий Петровъ иска да му се разрѣши 5-дневенъ отпускъ, считанъ отъ 4 того, по неотложни домашни причини. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Врачанскиятъ народенъ прѣдставитель г. Дамянъ Лихарски иска, по уважителни домашни причини, да му се разрѣши 6-дневенъ домашенъ отпускъ, начиная отъ 4 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Търновскиятъ народенъ прѣдставитель г. Илия Кирковъ иска 5-дневенъ отпускъ, по важни домашни причини начиная отъ 4 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Пловдивскиятъ народенъ прѣдставитель г. Костадинъ Василевъ иска да му се разрѣши, по домашни причини, отпускъ за 4 и 5 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Кюстендилскиятъ народенъ прѣдставитель г. Христо Божички иска да му се разрѣши 12-дневенъ отпускъ, по важни домашни причини, начиная отъ 5 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Кюстендилскиятъ народенъ прѣдставитель г. Христо Радойковъ иска, по важни домашни причини, да му се разреши 12-дневенъ отпускъ, считанъ отъ 4 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Старозагорскиятъ народенъ прѣдставитель г. Иванъ Костовъ иска да му се разрѣши, по болесть, 5-дневенъ отпускъ, начиная отъ 4 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Старозагорскиятъ народенъ прѣдставитель г. Добри Кротневъ иска, по важни домашни причини, да му се разрѣши 3-дневенъ отпускъ, начиная отъ 4 того. Които сѫ съгласни съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Старозагорскиятъ народенъ прѣдставитель г. Ангелъ Кундалиевъ иска, по домашни причини, да му се разрѣши 3-дневенъ отпускъ, начиная отъ 4 того. Които сѫ съгласни

съ неговото искане, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Пристжпяме къмъ дневния редъ — докладъ на прошетарната комисия.

Докладчикъ С. Календеровъ: Ще докладвамъ прошението, № 4 по списъка, на Злато Николовъ, отъ с. Коприва, Никополска околия, съ което иска да му се опростятъ 511 л., дължими на държавата за лѣкуване на умопобърканата му жена въ Карлуково.

По това прошение Министерството на финанситѣ дава мнѣние, съгласно събранитѣ свѣдѣния, сумата да бжде опростена.

Неговото матеріялно положение се състои, отъ имоти, които струватъ до 3.200 л., обаче се удостовѣрява, че срѣщу тѣхъ има задължение отъ 1.200 л. Жена му се е умопобъркала, когато той е билъ мобилизиранъ прѣзъ балканската война и прѣзъ туй врѣме тя е лежала въ болницата.

Комисията, като взема прѣдъ видъ неговото матеріално положение, мнѣнието на Финансовото министерство, болестьта на жена му, намѣри, че трѣбва да се уважи неговата молба — да му се опростятъ тѣзи 511 л.

Прѣдседателтъ: Които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, да се опростятъ на Злато Николовъ 511 л., дължими на държавата за лѣкуване на жена му въ Карлуковския приютъ, моля, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Докладчикъ С. Календеровъ: Прошение, № 8 по списъка, на Маринъ Николовъ и Атанасъ М. Мърдевъ, бивши книжари въ гр. Одринъ, които искатъ да се рѣши да имъ се пропуснатъ безъ мито книжарскитѣ стоки, които тѣ сж прѣнесли отъ гр. Одринъ за Гюмюрджина прѣзъ 1913 г. За тѣзи книжарски стоки: учебници, учебни помагала, пособия, тетрадки и покжщнина, когато сж прѣнасяни, на митницата имъ е взето поржчителство 1.800 л., до разрѣшението на въпроса отъ Министерството на финанситѣ, респективно Народното събрание.

Къмъ молбата имъ има приложено едно удостовѣрение отъ нашия одрински консулъ, въ което се удостовѣрява, че действително тия книжа сж се намирали въ тѣхната книжарница, че тя е била отворена тамъ отъ 1908 г. и че слѣдъ свършването на балканската войаа тѣ сж били принудени да излѣзатъ отъ Одринъ. Има сжщо удостовѣрение, че тия учебници сж български и че сж купени отъ България.

Пратено това прошение за мнѣние на Министерството на финанситѣ, послѣдното се съгласява да не се взематъ мита отъ учебницитѣ и помагалата, а отъ канцеларскитѣ книги да се взематъ.

Но комисията, като взема прѣдъ видъ, че главниятъ артикулъ или, въобще, че по-голѣма е стойностьта на учебницитѣ и на учебнитѣ помагала, отколкото оная на канцеларскитѣ книжа — които не сж канцеларски книжа, а повече тетрадки и книги за писане — и че тѣзи книги тоже сж вземени изъ България, единъ пжть сж внесени и изнесени отъ България, вземени имъ сж мита, рѣши: да се опрости всецѣло сумата 1.800 л. за митата по декларация № 17 отъ 9 януарий 1914 г. на Софлийската митница.

Прѣдседателтъ: Има думата г. Андрей Ляпчевъ.

А. Ляпчевъ: Тъй както слушаме доклада, става ни неясно. Книгитѣ, които сж отпечатани, министерството по свое разпореждане съвършено правилно ги освобождава. Остава сега въпросътъ за канцеларскитѣ книжа. Вие, ако искате да ни прѣдложите да освободимъ отъ мито канцеларскитѣ книжа, опрѣдѣлете колко е това мито, да знаемъ какво ще освобождаваме, а не да е заедно съ онова, което Министерството на финанситѣ и безъ туй освобождава. Тъй, както е, за насъ става неясно каква сума, собствено, ще опростимъ. Спорядъ васъ излиза, че въ сумата отъ 1.800 л. влиза и сумата, която се опростява отъ Министерството на финанситѣ, и онуй, което вие искате ние да опростимъ. Или пъкъ тѣзи 1.800 л. сж само за канцеларски книжа? Тъй, както е, това е неясно. Докладвайте по-ясно. Нѣма защо до опрощаваме ние онова, което министърътъ на финанситѣ опрощава.

Докладчикъ С. Календеровъ: Министерството на финанситѣ не е опростило нищо. Всички учебници, въобще всичко, каквото е имало въ книжарницата се е прѣнесло, и митницата е прѣсмѣтнала и намѣрила, че трѣбва да се взематъ 1.800 л. мито.

А. Ляпчевъ: Значи, извънъ.

Докладчикъ С. Календеровъ: Не извънъ, а всичко: и учебници, и помагала, и тетрадки. Тъй е въ дѣлото. Моля ви се, има квитанция отъ митницата, която удостовѣрява, че „Маринъ Николовъ и & отъ Пловдивъ поставя въ касата на Софлийската митница 1.800 л. за обезпечение на митата и други берии по декларация № 17 отъ 9 януарий 1914 г. до разрешение въпроса отъ Министерството на финанситѣ". Въ списъка, който се прилага къмъ тази декларация, въ прошението, въобще, е казано, че стокитѣ и книжата на книжаря Маринъ Николовъ и & въ Одринъ, които е прѣнесълъ въ гр. Гюмюрджина, донесени отъ България, сж: „27 сандъка съ печатни книги, шестъ сандъка съ тетрадки, единъ сандъкъ хартия за завиване, единъ пакетъ цилиндъръ — хартия за оисуване, единъ пакетъ хартия — бѣла, попивателна и за корицитѣ, три бали разна хартия за рисуване, 14 сандъка разни писалищни и учебни потрѣби (букви, отъ А до N), една каса съ черчевета", покжщнина и пр. Така щото ние въ дѣлото нѣмаме данни, на каква стойность сж едните и другитѣ. . .

А. Ляпчевъ: Трѣбва да има.

Докладчикъ С. Календеровъ: . . а имаме общо, що е взето за всичко това. Този списъкъ е завѣренъ отъ нашия одрински консулъ и имаме официаленъ документъ отъ митницата, въ който се казва, че за тѣзи нѣща по декларация № 17 отъ 9 януарий 1914 г. му сж вземени 1.800 л. гаранция. Искано е мнѣнието на Министерството на финанситѣ, което казва: „За учебницитѣ и пособията сме съгласни да ги освободите; за канцеларскитѣ книги — каквито не виждаме, обаче, да има въ списъка — не сме съгласни".

А. Ляпчевъ: Оставете Министерството на финанситѣ да разрѣши въпроса. То ще го разрѣши, както трѣбва.

Г. п. Анастасовъ: Само едно разяснение ще дамъ по този въпросъ, защото азъ бѣхъ въ Одринъ по това врѣме.

Това сж двѣ българчета отъ кешанскитѣ села, чиито сѣмейства сж убити отъ турцитѣ въ време на отстжплението. Иматъ книжарница въ Одринъ, която служеше изключително за снабдяване училищата въ Одринъ съ български учебници. Всички тѣзи книжа сж отъ България. Когато отстжпихме Одринъ, тѣзи момчета сж били принудени да избѣгатъ и да отидатъ въ Гюмюрджина. Българскитѣ митнически власти сж искали да имъ взематъ отново мито и заради това сж взели гаранцията. Струва ми се, че ще бжде несправедливо, ако на книжата, излѣзли отъ България, по силата на обстоятелството, че Одринъ става чуждъ, вземемъ пакъ мито.

А. Ляпчевъ: Това никой не оспорва. Само че докладчикътъ казва, какво министерството е освободило едните, а другитѣ не.

Г. п. Анастасовъ: Съгласява се да ги опростимъ, а не че ги е опростило.

Прѣдседателтъ: Има думата г. министърътъ на финанситѣ.

Министъръ Д. Тончевъ: Г. г. народни прѣдставители! Между прѣдметитѣ, които сж обозначени въ списъка, има такива, които по закона ще бждатъ безъ мито, а има и такива, които сж съ мито. Напр., учебницитѣ, по § 289 отъ тарифата, сж безъ мито, ако не сж подвързани, а ако сж подвързани, ще се вземе мито 10 ст. на килограмъ, значи 10 л. на 100-тѣ килограма. Ние не знаемъ какви сж въпроснитѣ предмети. Въ всѣки случай, за тѣхъ сме си дали съгласието. За другитѣ, търговскитѣ предмети, за тѣхъ не сме си дали съгласието, и ако г. докладчикътъ може да ни каже на колко възлизатъ тѣзи три сандъка, въпросътъ може да се разрѣши още сега.

В. Молловъ: Съ други думи, трѣбва да се върне въ Министерството на финанситѣ да проучи въпроса.

Министъръ Д. Тончевъ: Да се проучи въпросътъ още веднжжъ.

Прѣдседателѭтъ: Правите ли нѣкакво прѣдложение, г. министре?

Министъръ Д. Тончевъ: Да, да се проучи още веднѫжъ.

Прѣдседателѭтъ: Г. докладчикъ! Какво прѣдлагате?

Докладчикъ С. Календеровъ: Съгласенъ съмъ съ прѣдложението на г. министра на финанситѣ.

Прѣдседателѭтъ: Тогава нѣма какво да се гласува.

Г. п. Анастасовъ: Нека се гласува.

Прѣдседателѭтъ: Моля Ви се, не може.

Докладчикъ П. Лисевъ: Списъкъ първи, № 2. — Молба отъ Бояна Мишкова, жителка на гр. Разградъ, въ която излага, че мѫжътъ ѝ прѣзъ 1907 г. починалъ въ качеството на мирови сѫдия въ Разградъ. Въ последствие билъ констатиранъ единъ недоимъкъ отъ 5.001.45 л., — сума, която произлизала отъ внесени пари въ сѫдилището отъ частни лица по процеси, пари неподирени отъ 20—25 години. Както и да е, слѣдъ неговата смъртъ той билъ осѫденъ, по изпълнителенъ листъ № 3265 отъ 1910 г. на Разградския окрѫженъ сѫдъ, да заплати сумата заедно съ всички лихви. Просителката е била въ много бѣдно положение. Имала е само единъ синъ и двѣ дъщери. Синътъ ѝ прѣзъ 1911 г. билъ произведенъ въ първи офицерски чинъ и е взелъ участие въ войната. Тогава той е изплатилъ само 4.000 л. отъ тая сума — останали сѫ 1.001.45 л. Въ войната съ турцитѣ той е останалъ здравъ, обаче въ междусъюзническата война пада убитъ и тя остава съ двѣ дъщери — нѣма кой да изплати тая сума.

Тя се обръща къмъ насъ, като прилага едно удостовѣрение отъ Разградското общинско управление, отъ което се вижда, че има една кѫща, оцѣнена за 6.750 л., и едно лозе отъ 1 декаръ и 5 ара, оцѣнено за 22 л. Иска да ѝ се опростятъ сумата, разноскитѣ и лихвитѣ.

За това прошение Министерството на финанситѣ е дало мнѣние, че може да се опростятъ само разноскитѣ и лихвитѣ, а сумата да се събере.

Прошетарната комисия се съгласява съ това мнѣние на Финансовото министерство и взема рѣшение: лихвитѣ и разноскитѣ да се опростятъ, а остатъкътъ отъ сумата, отъ главницата — 1.001.45 л., да бѫде събранъ въ 5-годишенъ срокъ.

Ето защо, азъ ходатайствувамъ прѣдъ васъ, г. г. народни прѣдставители, според текста, както е въ списъка, а именно: на просителката Бояна Мишкова да се опростятъ лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3265 отъ 1910 г., издаденъ отъ Разградския окрѫженъ сѫдъ, а главницата отъ 1.001.45 л. да се събере въ 5-годишенъ срокъ отъ публикуването на настоящето рѣшение въ „Държавенъ вестникъ". И азъ моля да одобрите това рѣшение на прошетарната комисия.

Прѣдседателѭтъ: Полагамъ на гласуване прѣдложението на прошетарната комисия. Които сѫ съгласни да се опростятъ на просителката Бояна Мишкова, отъ гр. Разградъ, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3265/1910 г., издаденъ отъ Разградския окрѫженъ сѫдъ, а остатъкътъ отъ главницата 1.001.45 л. да се изплати въ 5-годишенъ срокъ отъ публикуването на настоящето рѣшение въ „Държавенъ вестникъ", моля, да си вдигнатъ ръката. (Мнозинство) Прието.

Докладчикъ П. Лисевъ: Пореденъ № 5. — Молба отъ училищното настоятелство на с. Юмрукъ-Кая, Дедебалска община, Еленска околия, подадена още прѣзъ 1906 г. до Народното събрание, съ която иска да му се подарятъ 68 кѫса имоти, равни на 300 декара, за издържане на своето училище. Настоятелството обяснява въ прошението, че нѣмали помѣщение за своето училище, че дѣцата не ходили на училище, затова селото било принудено да вземе пари на заемъ да направи училище. Направило училище и останало да дава 4.500 л., на която сума не могло да погасява даже лихвитѣ, съ училищнитѣ врѫхнини. Като вижда, че не може до изплати сумата, обръща се до Народното събрание и иска да му се подарятъ тѣзи имоти, за да може да изплаща дълга за училището и да поддържа училището.

Тогавашната прошетарна комисия изпратила това прошение на финансовия министръ, и той далъ мнѣние: понеже това с. Юмрукъ-Кая е съвършено бѣдно, само 3—4 стопанства има по-състоятелни, останалитѣ 111 сѫ съвършено бѣдни, поминъкътъ му е земледѣлие и скотовъдство, да му се подарятъ тия имоти — тогава управлението на държавнитѣ имоти бѣше подъ Финансовото министерство.

Неразгледана тогава тази молба, трѣбваше да дойде въ прошетарната комисия на сегашното, XVII-то обикновено Народно събрание.

Ние изпратихме молбата му до г. министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти, да го питаме, поддържа ли това мнѣние на тогавашния министъръ на финанситѣ. Той отговаря, че е съгласенъ да се подарятъ тия имоти на училищното настоятелство за ползуване и поддържане училището въ селото заради туй, защото сѫ малки — по 1, 2, 3, 5 декара, само два кѫса има по 15 декара, а единъ 12 декара.

Прѣдъ видъ на това, че тия маломѣрни имоти сѫ гористи, необработени и досега стоятъ въ това пусто положение, прошетарната комисия рѣши да уважи тази молба.

В. Молловъ: Слѣдъ 1906 г. подновявано ли е искането?

Докладчикъ П. Лисевъ: Искането е подновявано оттогава насамъ съ писма до канцеларията на Народното събрание, като е питано, какво е станало съ тази молба.

В. Молловъ: Последното подновяване кога е било?

Докладчикъ П. Лисевъ: Отъ 1909 г.

В. Моллвъ: Досега може да сѫ изплатили своя дългъ — 10 години сѫ оттогава. То трѣбва да бѫде подновено при това Народно събрание. Оттогава може да сѫ изплатили дълга и да нѣматъ нужда отъ тия имоти.

Докладчикъ П. Лисевъ: Отъ събранитѣ свѣдѣния се вижда, че нѣма откѫдѣ да събератъ такава сума, за да погасятъ своя дългъ. Имотитѣ сѫ маломѣрни и нѣма защо да не имъ се дадатъ.

В. Молловъ: Най-добрѣ е да се провѣри, да се пита.

Докладчикъ П. Лисевъ: Това е рѣшението на комисията, вие сте властни да го одобрите или да го отхвърлите. Азъ ходатайствувамъ да се подарятъ тия имоти за използуване отъ училищното настоятелство. Моля да бѫде подложено на гласуване.

А. Величковъ: Може да не искатъ.

Прѣдседателѭтъ: Има думата г. Коста Ципорановъ.

К. Ципорановъ: Г. г. народни прѣдставители! Тукъ има една редакционна погрѣшка, защото комисията не се съгласява да бѫдатъ отстѫпени имотитѣ като собственость, за да може училищното настоятелство да разполага съ тѣхъ и да ги продава, но да се отстѫпи само плодоползването отъ имотитѣ. Тази поправка трѣбва да бѫде възприета отъ г. докладчика, защото това е азлъ рѣшението на комисията.

Г. г. народни прѣдставители! Ще развия друга една мисъль. Вече отъ много общини постѫпватъ прошения и молби до Народното събрание, съ които се иска да имъ бѫдатъ отстѫпени части отъ гори, отъ държавни мери, било за стопанства на училища или пъкъ за използуване пакъ за училищата. Всички такива молби комисията е уважила. Тукъ всички тия рѣшения сѫ били възприети отъ Народното събрание и азъ прѣдполагамъ, че и това сѫщо така ще бѫде възприето и ще стане рѣшение на Народното събрание. Нашата група, както въ комисията, така и въ пленума, е поддържала такива рѣшения. Но фактътъ, че постѫпватъ подобни молби до Народното събрание, съ които се иска отстѫпването на такива имоти, и че държавата притежава подобни имоти, показва, че държавата не знае какви сѫ нейнитѣ имущества, не ги е привела въ извѣстность и не се е поне достатъчно грижила да ги използува по единъ рационаленъ начинъ. Отъ надписа на Министерството къмъ тази прѣписка е явно, че тия имоти сѫ дребни, досега никогажъ неизползувани, и като така, държавата ще се отърве отъ тѣхъ. Това показва, че държавата крайно нехайно се е отнасяла къмъ своитѣ имоти, а следвало би всички тия имоти да се приведатъ въ извѣстность и да бѫдатъ рационално използувани. Всички ония имоти, които

държавата смѣта, че не може да ги използува, тя може да ги отстъпи на общинитѣ, може да ги даде за една полезна цѣль, каквато е въ случая, за поддържане на училището, и никой нѣма да има нищо противъ това. Възможно е общинитѣ по-рационално да ги използуватъ защото тѣ сж по-близо до тѣхъ, но, най-важното е, че тѣ ще бждатъ раздадени по-планомѣрно и ще отговарятъ на цѣлта, която би си поставило министерството, именно, да бждатъ дадени на села, които сж по-близко до тѣхъ и да бждатъ дадени на бѣдни села, които не могатъ да издържатъ училищата си. А сега ние не знаемъ, когато рѣшаваме тѣзи въпроси, дали не даваме имоти, които би трѣбвало да се дадатъ на друго съсѣдно тѣмъ село. Та моята мисъль е, че правителството ще трѣбва да изучи всички държавни имоти, да ги приведе въ известность и онія, които ще мисли да отстжпи, да ги даде всички съ единъ законъ на ползуване отъ училищата, като ги разпрѣдѣли равномѣрно на съотвѣтнитѣ общини.

Но има друго нѣщо по-важно. Тия молби на общинитѣ и съгласието на правителството, на респективното министерство и на Народното събрание, да имъ бждатъ отстжпени извѣстни имоти, показватъ, какво нашитѣ общини нѣматъ достатъчно срѣдства за своята издръжка на училищата си и търсятъ приходи именно въ тия имоти, които сж по чукаритѣ, едни малки кжсове, които нищо не даватъ; тамъ ще отидатъ да си блъскатъ главата, за да изкаратъ нѣкакви доходи да посрѣщнатъ разходитѣ на училищата си. Правителството и всички управляющи партии ще трѣбва да усвоятъ вече единъ новъ принципъ за издръжката на училища, тѣ трѣбва да разрѣшатъ въпроса, какъ трѣбва да бждатъ издържани училищата. Не сж подаянията, които дава правителството и Народното събрание съ своитѣ рѣшения на отдѣлни кжсове имоти, както тукъ 300 декара, а и-долу има друго рѣшение на прошетарната комисия за отстжпване на 12 декара, но да се разрѣши изобщо въпросътъ за издръжката на училищата, за даване най-малко първоначално образование на дѣцата на българскитѣ граждани. Ние сме поддържали тукъ, и сега и винаги ще поддържаме, че образованието на дѣцата на българскитѣ граждани трѣбва да бжде дадено безплатно отъ държвата. Тя трѣбва да построи училищата, тя трѣбва да назначава учителитѣ, плащани отъ държавата, тя трѣбва да даде пособия на дѣцата, тя трѣбва да даде облѣкло и храна на дѣцата, въобще държавата трѣбва да даде най-малко първоначално образование на дѣцата на българскитѣ граждани. А тъй, както става сега, съ подаряване кжсове имоти отъ 10—15 декара, или чукаритѣ, които подарява на това село, туй показва, че ние хвърляме само прахъ въ очитѣ на хората, или отдѣлни лица правятъ своя мѣстна политика за нуждитѣ на своитѣ избирателни борби, но ние не рѣшаваме голѣмия въпросъ за образованието и възпитанието на българскитѣ дѣца, въобще за издъжжката на училищата.

Та като нахвърлямъ тия мисли, азъ заявявамъ отъ името на нашата група, че ние ще подкрѣпимъ това рѣшение, но правителството трѣбва да се погрижи да приведе въ извѣстность държавнитѣ имоти, да ги експлоатира най-рационално, и онія, които трѣбва да даде на училищата, на общинитѣ, да ги даде съ законъ и да ги даде на онія общини, които се нуждаятъ отъ такива имоти, а най-важното, то да се погрижи да вземе издръжката на училищата върху себе си, отъ свои срѣдства да даде дѣйствително образование на всички дѣца, като даде храна, облѣкло, пособия и всичко, а не по този начинъ съ подхвърляне на подаяния и да казваме, че ние сме направили не знамъ какво за учебното дѣло на страната.

Прѣдседателътъ: Има думата г. Недѣлко Атанасовъ.

Н. Атанасовъ: Г. г. народни прѣдставители! Тукъ не е въпросъ за принципи, за които говори г. Ципорановъ, тукъ е единъ частиченъ въпросъ съвсѣмъ простъ и ясенъ. И менѣ ми е чудно, защо се приказва тукъ за принципи и че нѣкои ще правятъ не знамъ каква политика, особено въ едно балканско село, което азъ познавамъ, и особено въ една Еленска околия да отидете да давате на училищата земи и да правите политика. Г. г. народни прѣдставители! Мнозина отъ васъ познаватъ Еленската околия и знаятъ, че общинитѣ нѣматъ общински мери и не могатъ да създадатъ училищни фондове, каквито визира чл. 106 отъ закона за народната просвѣта. Малко сж общинитѣ, които могатъ да използуватъ правото, дадено отъ чл. 106 отъ закона за народната просвѣта, да образуватъ училищни фондове. Ето, това училище въ казаната балканска община може по такъвъ единъ начинъ да си образува единъ основенъ училищенъ фондъ съ подаренитѣ тия 300 декара земя отъ държавата. Никой не може да използува тия имоти, освѣнъ общината. Затуй, г. г. народни прѣставители, азъ поддържамъ прѣдложението на комисията и моля г. докладчика да се съгласи да стане една добавка. Рѣшението гласи: „Подаряватъ се на училищното настоятелство на с. Юмрукъ-Кая, Дедебалска община, Еленска околия, 300 декара държавни ниви въ мѣстностьта „Карабурунъ“, за използуване и поддържане на училището“. Азъ прѣдлагамъ да се поставятъ думитѣ: „за основенъ училищенъ фондъ“, за да не би нѣкой да мисли, че училището ще има послѣ право да продава тази земя. Това мое искане е съгласно съ чл. 106 отъ закона за народното просвѣщение.

Докладчикъ П. Лисевъ: Съгласенъ съмъ съ искането на г. Недѣлко Атанасовъ, да се прибави: „за основенъ училищенъ фондъ“.

Прѣдседателътъ: Полагамъ на гласуване мнѣнието на комисията, съ прибавката, направена отъ г. Недѣлко Атанасовъ, а именно: да служатъ тия имоти за училищенъ фондъ. Които приематъ да се подаятъ исканитѣ имоти отъ училищното настоятелство въ с. Юмрукъ-Кая, Дедебалска община, Еленска околия, 68 парчета, 300 декара държавни ниви за основенъ училищенъ фондъ, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Докладчикъ П. Лисевъ: Пореденъ № 6. — Молба отъ Димитъръ п. Пандовъ, учитель въ държавната мжжка гимназия „Гладстонъ“. Роденъ е въ 1875 г., прѣселенъ въ София въ 1889 г., свършилъ тукъ срѣдното си образование; следъ туй заминалъ за Русия да завърши висшето си образование; връща се и отъ 1901 г. е билъ екзархийски учитель изъ Македония. Прѣзъ 1904 година, когато е билъ учитель въ духовната семинария въ Цариградъ, съобщаватъ му, че е обложенъ съ данъкъ 100 л. годишно.

М. Ничевъ: Воененъ данъкъ.

Докладчикъ П. Лисевъ: Прѣзъ 1909 г. заминалъ за учитель въ Скопие, обаче е билъ подозрѣнъ отъ турцитѣ, че прави бунтове между населението, осжденъ и изпратенъ въ Бруса, кждето е прѣстоялъ 8 мѣсеца. Вслѣдствие ходатайството на нашето правителство, той е билъ амнистиранъ.

Отъ документитѣ се вижда, че е доста бѣденъ. Той иска да му се опрости военниятъ данъкъ отъ тогава до сега, и да бжде освободенъ за въ бждаще отъ такъвъ данъкъ.

Прошетарната комисия изпрати това прошение на Министерството на финанситѣ. То отговори, че е съгласно да му се опрости данъкътъ само за 1909 и 1910 г., когато е билъ на заточение въ Бруса, а не както той иска, да му се опрости данъкътъ до днесъ и отъ днесъ нататъкъ да бжде освободенъ отъ данъкъ.

Прошетарната комисия се съгласи съ мнѣнието на г. финансовия министъръ — да му се опрости сумата 169.46 л., произходяща отъ воененъ данъкъ за 1909 и 1910 г., когато е билъ на заточение.

Азъ ходатайствувамъ прѣдъ Народното събрание да му се опрости тази сума, защото вижда се отъ документитѣ, че е бѣденъ, има сѣмейство, майка, и не може да се издържа.

Прѣдседателътъ: Полагамъ на гласуване мнѣнието на комисията. Които сж съгласни да се опрости на Димитъръ п. Пандовъ, отъ София, сумата 169.45 л., произходяща отъ воененъ данъкъ за второто полугодие на 1909 г. и цѣлата 1910 г., прѣзъ които е билъ на заточение, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Докладчикъ П. Лисевъ: Пореденъ № 7. — Молба отъ училищното настоятелство на с. Куванджиларъ, Османпазарска околия. Съ протоколъ № 8 отъ 22 мартъ 1915 г. училищното настоятелство се е отнесло до Народното събрание да моли да му се отстжпятъ два кжса ниви, единиятъ 6, а другиятъ 12 декара, за издръжката на училището — сжщо каквото бѣше искането на училищното настоятелство въ с. Юмрукъ-Кая.

Изпратено това негово заявление въ Министерството на държавнитѣ имоти, отъ тамъ отговарятъ: понеже тия два къса имота, единиятъ 6 декара, а другиятъ 12, не могатъ да бждатъ обектъ за рационално използуване, защото сж маломѣрни и понеже отъ събранитѣ свѣдения се вижда, че селото е бѣдно, балканско, съгласни сме да се подарятъ тия имоти на Куванджиларското училищно настоятелство за издържане на училището.

Комисията рѣши да се подарятъ, обаче азъ съмъ съгласенъ да се вмѣтнатъ, както въ прѣдидущия случай, и думитѣ: „за основенъ училищенъ фондъ".

В. Молловъ: Съгласно закона за народното просвѣщение.

Докладчикъ П. Лисевъ: Само съ тази прибавка моля да се уважи молбата на училищното настоятелството на с. Куванджиларъ.

Прѣдсѣдателтъ: Полагамъ на гласуване рѣшението на комисията, както тя го измѣня въ днешното засѣдание, а именно: да се отстжпятъ даромъ на училищното настоятелство въ с. Куванджиларъ, Османпазарска околия, за училищенъ фондъ, слѣднитѣ държавнитѣ имоти, находящи се въ землището на сжщото село: 1) една нива отъ шесть декара въ мѣстностьта „Ташлиджа", при граници: нивитѣ на Георги Станчевъ, Панайотъ Деспотовъ, Г. Деспотовъ и Павелъ Мариновъ, и 2) нива отъ 12 декара въ мѣстностьта „Башчаолу", при граници: нивитѣ на Стоименъ Мицовъ отъ двѣ страни, Панайотъ Деспотовъ и Тодоръ Стойчковъ. Които сж съгласни съ това мнѣние, да си вдигнатъ ржката. (Мнозинство) Прието.

Докладчикъ П. Лисевъ: Поредень № 9. — Молба отъ Куртеза Панайотъ Чолакова, отъ гр. Сливенъ, махала „Делибалта". Тя моли да й се опрости сумата 97.40 л., дължъ къмъ държавата на покойния й мжжъ отъ данъкъ занятие за годинитѣ 1912—1915 включително. Мжжъ й е починалъ и не е оставилъ никакви имоти, което се вижда отъ удостовѣрението на общинското управление № 7675 отъ 17 августъ 1915 г. Абсолютно никакви имоти нѣма, тя е съвършено бѣдна, изкарва си прѣхраната съ надничарство и е самичка.

Пратена молбата на финансовия министъръ, той отговорилъ, че може да й се опрости сумата 97.40 л., произхождяща отъ данъкъ занятие на покойния й съпругъ за годинитѣ 1909—1914, защото е малка, жената е съвършено бѣдна и нѣма никакво наслѣдство.

Прошетарната комисия възприе това и ви моли, г. г. народни прѣдставители, да се съгласите съ нея, да се опрости тази нищожна сума.

А. Ляпчевъ: Тъй както се излага въпросътъ, нѣмамъ нищо противъ да се опрости, само ми е чудно, че Финансовото министерство е прѣдоставило вамъ да внесете това прошение въ Народното събрание, тогава когато за всички тия случаи законътъ е изриченъ и самото управление по официаленъ редъ ни сезира всѣка година съ единъ списъкъ, дѣто опрощаваме милиони. Тамъ е мѣстото и на това прошение. Да нѣма грѣшка, да не би да не сж извлѣзли нуждитѣ документи отъ бирницитѣ, които да удостовѣрятъ, че дѣйствително данъкоплатецътъ е лишенъ отъ имоти?

Докладчикъ П. Лисевъ: Тукъ така е казано.

А. Ляпчевъ: Като Ви вѣрвамъ, правя една молба, която много пжти съмъ правилъ: да не се внасятъ тукъ такива отдѣлни заявления и да се занимаваме съ тѣхъ.

Докладчикъ П. Лисевъ: Възможно е, поради нехайството на мѣстнитѣ власти, тя да е била принудена да се обърне къмъ Народното събрание.

А. Ляпчевъ: Нѣма нехайство.

Докладчикъ П. Лисевъ: Има, г. Ляпчевъ.

А. Ляпчевъ: Какво нехайство, когато и години да стоятъ, нея нѣма да я ловятъ, тя нѣма да ги плати, защото нѣма отдѣ да ги вземе? Нехайството е на бирника, че не си е разчистилъ смѣтката, вѣдомостьта.

Министъръ Х. И. Поповъ: Сѣ ще има нѣщо.

А. Ляпчевъ: Ако има нѣщо, кажете да го знаемъ всички, а не да се занимава Народното събрание съ въпроси, съ които други трѣбва да се занимаватъ.

Министъръ Д. Петковъ: Досега щѣхме да го рѣшимъ.

М. Ничевъ: Не е тамъ въпросътъ, че трѣбва да го рѣшимъ, принципътъ е важенъ.

Прѣдсѣдателтъ: Полагамъ на гласуване прѣложението на комисията: да се опрости на Куртеза Панайотъ Чолакова, отъ гр. Сливенъ, сумата 97·40 л., отъ която 60·50 л. за държавни данъци, а остатъка за глоба, закъснѣние, окржжна врѣхнина и за търговска камара, която сума произхожда отъ данъкъ занятие на покойния й съпругъ за годинитѣ 1909—1914. Който приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Мнозинство) Прието.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Ще ви докладвамъ прошение № 10. — Постжпила е молба до Народното събрание отъ Стоянъ Димитровъ, Стоянка Яко Димитрова, за себе си и като прѣдставителка на малолѣтнитѣ си дѣца на убития й въ тази война мжжъ; отъ Ирина Александъръ Димитрова, за себе си и като прѣдставителка на малолѣтнитѣ си дѣца на убития й мжжъ въ миналата война; отъ Милко Димитровъ, Петъръ Димитровъ, Зорка Димитрова и Гюргя Димитрова — всички жители на с. Искровци, Трънска околия.

Въ молбата се обяснява, че въ началото на учебната 1896/7 г. Стоянъ Димитровъ постжпилъ като синодаленъ стипендиантъ въ Самоковското богословско училище. Три мѣсеца прѣди да завърши образованието си, баща му починалъ. Той се връща въ селото, и понеже тамъ не била свободна енорията, а трѣбвало да се грижи за своитѣ малолѣтни братя и сестри и за цѣлото си домакинство, остава тамъ като основенъ учитель.

С. Дойчиновъ: Той и сега може да стане свещеникъ.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Обаче баща му билъ задълженъ, ако той не стане свещеникъ, да заплати на държавата паритѣ за стипендията. И той съ изпълнителенъ листъ № 3473 отъ 1915 г. на Трънския окржженъ сждъ е билъ осждень да заплати 1.920 л., плюсъ разноскитѣ по дѣлото — 154.70 л., 1.40 л. канцеларско мито и 10% лихва, считана отъ 28 октомврий 1914 г. Осждени сж били наследницитѣ на покойния му баща и самия Стоянъ Димитровъ, като наслѣдникъ на баща си. Той лично не е осжденъ и не е могълъ да бжде осжденъ, понеже е билъ малолѣтенъ и не е могълъ да се задължи; задължилъ се е неговиятъ баща. Сега сж осждени всички наслѣдници, включително и той, като наслѣдникъ на баща си.

С. Дойчиновъ: Той отрича ли, че се е възползувалъ отъ държавата?

Докладчикъ К. Ципорановъ: Общината съ удостовѣрение № 57 отъ 2 февруарий т. г. удостовѣрява, какво сѣмейството на неговия баща се е разпаднало на 5 сѣмейства, които включватъ всичко 33 члена, въ болшинството си малолѣтни. Двамата му братя сж убити, единиятъ прѣзъ балканската война, а другиятъ въ миналата година, прѣзъ м. октомврий.

Имотното имъ състояние общо се състои отъ 41 декара и 6 ара ниви, ливади — 6 декара и 4 ара, гори — 25 декара и 5 ара, пасбище — 1 декаръ и 8 ара, градини — 2 ара съ кжща и други сгради. Всичкиятъ имотъ — кжща, ниви, ливади и обширни гори — оцѣненъ за 3.255 л. Разпредѣленъ този имотъ по закона за наследствата на глава, на всѣки единъ се пада по 10 декара, само сестра имъ взема 5 декара. Всичкиятъ имъ имотъ, както виждате, е неотчуждаемъ: държавата не може да го отчужди съ този изпълнителенъ листъ, не може да иска неговата продажба. Остава, значи, паритѣ да се събератъ по други пжтища.

Д. Кьорчевъ: Тогава нѣматъ нужда отъ опрощаване.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Остава тѣ да се взематъ само отъ заплатата на Стоянъ Димитровъ, като учитель. Той прѣдставя удостовѣрение отъ училищната инспекция, която удостовѣрява, че получава годишна заплата 1920 л., значи 160 л. на мѣсецъ, по бюджетъ или чисти пари 140 л.

Общината удостовѣрява, че слѣдъ смъртьта на баща си той се е грижилъ за своитѣ малолѣтни братя и сестри, а сега, слѣдъ смъртьта на двамата му братя, убити единиятъ въ балканската война, а вториятъ въ сегашната, той трѣбва да отдѣля недостатъчната пенсия на наслѣдницитѣ имъ за поддържката на малолѣтнитѣ му братови дѣца. Явно е, какво личното положение на Стоянъ Димитровъ, който се е отказалъ да стане попъ, е положението на единъ човѣкъ, който получава 140 л. заплата; сега, ако желаете, турете и 40 л. добавъчно възнаграждение, тѣ ставатъ всичко 180 л. Всичкитѣ негови сънаслѣдници сж на негова издръжка, ако не се счита пенсията на двамата убити братя, пъкъ врѣме на двѣтѣ войни.

Н. Начовъ: Частенъ имотъ нѣма ли?

В. Молловъ: Училището се помѣщава въ неговото здание. Тъй се съобщава отъ хора, които знаятъ.

Д-ръ А. Гиргиновъ: Той е най-богатиятъ човѣкъ въ селото. Питайте г. Календерова — той знае.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Азъ не го познавамъ и не зная. Г. Календеровъ въ комисията съобщи, че сега билъ убитъ и третиятъ му братъ.

Нѣкой отъ лѣвицата: За неговия личенъ имотъ, не наслѣдственъ, говори ли се нѣкждѣ?

С. Дойчиновъ: Въ тази работа, г. Ципарановъ, има нѣщо чапрашъкъ.

Д-ръ А. Гиргиновъ: Ако отидете тамъ, въ Балкана, ще видите една бѣла кжща, която е най-хубавата, тя е неговата.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Г. г. народни прѣдставители! Азъ никога нѣма да се съглася да бжде опростена сумата на състоятеленъ човѣкъ; тамъ има друго положение, което може да се вземе, но азъ това положение не вземамъ сега. Има единъ изпълнителенъ листъ, съ който е осжденъ да плати на държавата; имаме и неговото имотно състояние по данницитѣ на дѣлото. Азъ ще кажа сега и неговото сѣмейно състояние. То се състои: отъ майка му Гюрга, която е при него, на 60 години, самиятъ Стоянъ Димитровъ, учитель, на 40 години, жена му, на 40 години, дъщеря Евгения на 16 години, синъ Евстатий на 14 години, дъщеря Ефремъ на 13 години, дъщеря на 10 години, пакъ дъщеря на 8 години, пакъ дъщеря Надежда на 6 години, пакъ дъщеря на 3 години и синъ Митко на 3 години — всичко 11 члена".

А. Ляпчевъ: Кажете какво е наслѣдилъ отъ баща си, а не какво има той.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Ще Ви кажа. (Чете) „Материялното състояние е слѣдното. На стр. 5 и 42 въ основната поземелна книга на с. Искровци, притежава: кжща и други сгради, оцѣнени за 2850 л. ниви 41 декара и 6 ара; ливади — 6 декара и 4 ара, гори — 25 декара и 5 ара, пасбище — 1 декаръ и 8 ара, градина — 2 ара. Въпроснитѣ братя, Матееви и Митови, сж останали още прѣзъ 1900 г. безъ баща и своята материялна издръжка до навършване пълнолѣтие, както и при отбиване на военната тегоба, дължатъ на най-стария си братъ Стоянъ Димитровъ". Неговото лично имотно състояние не се показва. Ако той има имотно състояние, общината трѣбваше да го покаже. Комисията имаше това удостовѣрение прѣдъ видъ.

А. Ляпчевъ: Баща му какво има, и какво нему се припада. Понеже баща му се осжжда, за него нѣма данни.

Докладчикъ К. Ципорановъ: Ще Ви кажа и това. — Финансовото министерство пратило заявлението на финансовия началникъ и послѣдниятъ прави едно обстойно изложение. Финансовиятъ началникъ дава свѣдѣния и за неговото лично имотно състояние, като казва какво има. Той казва: (Чете) „На името на Стоянъ Димитровъ въ основната книга на страница 42 п. 41 има: ниви — 4 декара и 8 ара, гора половинъ декаръ и 2 кжщи съ оцѣнка 2150 л. Други недвижими имоти нѣма, даже овци и кози". Послѣ, въ края на кжщата се съобщава какво се пада на всѣки единъ наслѣдникъ: на Гюрга — 10 декара, на Стоянъ — 10 декара плюсъ неговитѣ 5 декара и 3 ара, които сж извънъ туй, което ще получи като наслѣдство, а всички други наслѣдници ще получатъ по 10 декара, освѣнъ сестрата имъ, която ще получи 5 декара. Тъй че, неговото лично имотно състояние, вънъ отъ това, което ще получи като наслѣдникъ, е 4 декара и 8 ара ниви и половинъ декаръ гора и 2 кжщи, оцѣнени за 2150 л. Сега, ако вие смѣтате, че има друго състояние въ пари и други доходи, нѣма освѣнъ да го изложите, защото въ данницитѣ си финансовиятъ началникъ — едно голѣмо изложение го прѣдставлява, като крайно бѣденъ човѣкъ, който отъ 1897 г. и до сега продължава да издържа сѣмейството. Но ако вие имате други данни, можемъ да рѣшимъ да повърнемъ прѣписката, за да стане допълнително разслѣдване.

На всѣки случай, мнѣнието на комисията, при тѣзи данни, както сж изложени, е сумата да бжде опростена.

И. Колевъ: Прѣзъ коя година е задълженъ?

Докладчикъ К. Ципорановъ: Прѣзъ 1896/97 учебна година, когато е слѣдвалъ въ Самоковъ.

Прѣдседателтъ: Има думата г. Тодоръ Ноевъ.

Т. Ноевъ: Г. г. народни прѣдставители, ние не сме съгласни да се опрости сумата на Стоянъ Димитровъ, понеже той, като е слѣдвалъ въ Самоковската държавна семинария, бѣше дълженъ, споредъ духовния ни законъ — който нѣмамъ сега на разположение — щомъ свърши семинарията на държавни разноски, да се ржкоположи. Този господинъ на държавна смѣтка се е одобилъ съ едно срѣдно образование, и днесъ, ако приемемъ да му опростимъ сумата, ще внесемъ една деморализация между ученицитѣ, които излизатъ отъ тамъ, като никой нѣма да се ржкополага; тогава не би трѣбвало да издържаме семинарии. Този господинъ, както казахъ, на държавна смѣтка е добилъ срѣдно образование, което много хора днесъ не могатъ да добиятъ и той днесъ получава прѣкрасно 2 хиляди и толкова лева заплата. Той трѣбва да плати на държавата затова, защото е издържанъ отъ държавата. Ако не плати разноскитѣ, ще се даде единъ лошъ примѣръ за тѣзи, които свършватъ семинарията днесъ, когато имаме нужда отъ порядъчни свещеници, които да не постжпватъ като него. Тъй че, той трѣбва да плати разноскитѣ на държавата.

Ние сме противъ опрощаването на тази сума.

Прѣдседателтъ: Ще положа на гласуване мнѣнието на комисията: да се опрости на Стоянъ Димитровъ сумата 1920 л. съ лихвитѣ и съдебнитѣ разноски, която той е билъ осжденъ да плати на хазната по случай задължението му да стане свещеникъ при постжпването въ Самоковското богословско училище. Които сж съгласни, моля, да си вдигнатъ ржката. (Малцинство) Не се приема.

Други прошения има ли да се докладватъ?

Обаждатъ се: Нѣма докладчицитѣ.

Прѣдседателтъ: Въ такъвъ случай, съ това се свършва днешниятъ дневенъ редъ.

Ще имаме засѣдание въ понедѣлникъ въ опрѣдѣления часъ отъ правилника съ дневния редъ, който опрѣдѣлихме вчера.

Засѣданието се вдига.

(Вдигнато въ 5 ч. и 10 м. слѣдъ пладне).

Прѣдседатель: **Д-ръ Д. К. ВАЧОВЪ**

Секретарь: **Д-ръ ХР. ГЕОРГИЕВЪ**

За н-къ на стенографското бюро ХР. Н. ДЕРМЕНДЖИЕВЪ